

Димитър Христов

Димитър Христов е автор на книги с поезия, на пиеси и преводи. Роден е на 17 май 1957 г. в Благоевград. Завършва специалностите българска филология и реторика в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Работи в Министерството на културата и от една година е директор на

Българския културно-информационен център в Скопие. Негови стихове са превеждани и публикувани на различни езици. Превежда поезия от руски, украински, сръбски, македонски и други славянски езици.

През 2010 година е отличен с наградата „Македонски книжевен Дедал“.

ОХРИДСКО ЛЯТО

Охрид, лято, песен –
песен на рибари,
вятърът донесе
аромати стари.

Бисер и мъниста –
къщите белеят.
В езерото бистро
Черни Дрим чернее.

Лодките се връщат,
рибата се мята,
нежно ме презръща
охридското лято.

Сребърна кошуля
нощите извезват.
С ласка ще разбуля
погледа ти звезден...

Луди сме и млади,
хубава Биляно,
аз ще те открадна –
ти ще ми пристанеш!

ВОЙНИЦИТЕ НА САМУИЛ

Когато падна мъртъв Самуил,
войниците му слепи се разплакаха.
Врагът им бе очите изгорил,
но не и любовта им към България.

На Омир бе потомък този враг,
на слепия певец и гений –
и мракът се превърна пак
във ясновицско вдъхновение.

И тръгват слепите чеда
да носят светлина и вяра,
оставят огнена следа
и път за свобода отварят.

Войниците на Самуил
сред тъмнината пеят песни!
Врагът очите изгорил,
но не надвил таланта честен –

талантът честен оцелял,
талантът български и земен...

Щом робът вече е запял,
настава по-достойно време.